

Toma Barbăroșie**GRAFICĂ**

Ape și crom, vestiri difuze
De timp recrut fără de lege
Și-n acest joc de puzzle – veghe
Nu e nimic spre-a se-nțelege

De-abia ești și crezi în rebus
Mulți ani de crin se pierd în zare,
Șoptiri de crom pătrund în clipe,
Povestea-n X se-ntâmpl-are.

Și-ntre izbânzi de taină goală,
De ifose ce stau la pândă,
Vom fi doar robi de artă snoabă –
Crescută 'naltă și flămândă.

Și-om fi trăind pe-aceeași axă
În paranteze reci cu fală
De mâini tot stângi peste oriunde
Și ochi prea drepti în sala goală.

Cândva demult – Nous, aer, foc,
Învinse-n Nord a doua oară,
Să părăsim aceste sfere –
E viscol peste crom și-i seară.

NOSTALGICĂ

Căci stau în semn ca-ntr-un poem
De jazz profund și ochi strident,
De coarde-n contrapunct mă simt
Enfant terrible, decadent.

Nu-mi țineți corul lângă bronz
De cifre tari închise-n ani!
Cubist convins într-ale lui,
Desface unghi lângă Focșani...

Și arii oarbe de confuz,
Și note – plumb de neutral,
Rămân să cadă din culori
Ca noaptea-n virgule de bal.

Însingurat de fier și vânt,
Renascentist repus în joc,
Ecouri din Verlaine mă ning,
Păsări de soul, de funk și rock.

Și-ntre legende stau s-aud
Pe Arno-n jos triumviral,
De Ponte-Vecchio sibilând –
Un Dante lord și special.

Se-ntâmplă anii peste alb
Ca-ntr-un colaj de clar-obscur,
Învins de cub lângă Parnas:
Focșani – Florența, mon amour...

SCRISOARE DIN CONFUZ

Fundal de X. Culoare-n retro-gust.
Un pic cam délabres dar foarte cool,
Total surprinzător și fluvial –
Sindrom prea stagionat de jazz credul...

Și vine vara peste noi ca-n vis.
La Dunăre triumfă-n alb un crin,
Pământ de oale și ulcele strângi
Cu ochi de bronz la un urciur de vin.

Plonjat între nadir – zenit,
Căruță fără cal, fără hulub;
Surprinzător de *underground* ești,
Mereu te reîntorci la... cub!

E-o lume-n asfințit, tu – sfinx
Cu steme vorbitoare-n vremi de rock –
În rapsodii albastre ne-nclinăm,
Ne mistuim în flacără și foc.

Respiră greu povestea din trecut
De plai moldav, „bătrân cu ochiul stâns”,
De geometrii prea crude-ngenunchind:
Te-am ascultat încet și-apoi am plâns.

Neîmplinit ca degetul întins,
Rebarbativ ca floarea de ciulin –
Tu știi pământul să-l păstrezi flămând
Și-n oale cum se toarnă vin.